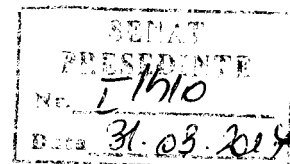
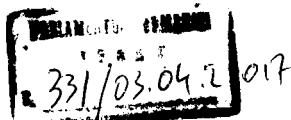

ROMÂNIA

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

București, 31 martie 2017

**Domnului Călin Popescu Tăriceanu
Președintele Senatului**

În temeiul articolului 77 alineatul (2) din Constituția României, republicată,
formulez următoarea

CERERE DE REEXAMINARE

asupra

**Legii pentru completarea Legii nr. 319/2003 privind
Statutul personalului de cercetare-dezvoltare**

Prin legea transmisă la promulgare se completează Legea nr. 319/2003 *privind Statutul personalului de cercetare-dezvoltare*, în sensul că după art. 35 se introduce un nou articol, art. 35¹, prin care vârsta de pensionare pentru personalul de cercetare-dezvoltare este stabilită la 65 de ani, atât pentru femei cât și pentru bărbați.

Considerăm însă, că soluția legislativă se îndepărtează de la politica de pensionare promovată de statul român atât prin norma generală (Legea nr. 263/2010 *privind sistemul unitar de pensii publice*), cât și prin norme speciale stabilite prin alte acte normative pentru diferite alte categorii profesionale. Acest aspect conduce, implicit, la necorelarea cu un ansamblu de acte normative care urmăresc, în fapt, punerea în aplicare a aceleiași politici publice, motiv pentru care se impune reexaminarea legii de către Parlament.

Astfel, deși vârsta de pensionare este stabilită la 65 de ani indiferent de sex și pentru alte categorii profesionale, acestea au posibilitatea de a se pensiona mai înainte de împlinirea acestei vârste, la cerere, în condițiile prevăzute de Legea nr. 263/2010 *privind sistemul unitar de pensii publice*, conform eșalonării prevăzute în anexa nr. 5 din această lege. Cu titlu de exemplu, precizăm că dispozițiile art. 391, art. 492 și art. 575 din Legea nr. 5/2006 *privind reforma în domeniul sănătății*, deși prevăd că vârsta de pensionare pentru medici, medici

dentiști și farmaciști este de 65 de ani indiferent de sex, posibilitatea ca aceștia să se poată pensiona în condițiile prevăzute de Legea nr. 263/2010 *privind sistemul unitar de pensii publice* nu este înlăturată, ci, dimpotrivă, prevăzută în mod expres.

De altfel, potrivit art. 284 din Legea nr. 1/2011 *a educației naționale*, ca regulă generală, personalul didactic beneficiază de pensie în condițiile prevăzute de legislația de asigurări sociale și pensii care reglementează sistemul public de pensii, chiar dacă personalul didactic de predare titular din învățământul preuniversitar, în anumite condiții, poate fi menținut ca titular în funcția didactică până la 3 ani peste vârsta standard de pensionare, anual, la cerere.

Totodată, anexa nr. 6 la Legea nr. 263/2010 *privind sistemul unitar de pensii publice* are în vedere vârstele standard de pensionare și stagiile de cotizare pentru cadrele militare în activitate, soldații și gradații voluntari, polițiștii și funcționarii publici cu statut special din sistemul administrației penitenciare, din domeniul apărării naționale, ordinii publice și siguranței naționale.

Astfel, se poate observa că, deși gândite ca excepții de la regula generală stabilită de Legea nr. 263/2010 pentru anumite categorii profesionale, toate aceste situații prevăd în mod expres posibilitatea recurgerii la regula eșalonării atât a vârstei standard de pensionare cât și a stagiilor de cotizare, intenția fiind aceea a stabilirii unui regim juridic mai favorabil.

În concluzie, în condițiile în care legea transmisă la promulgare nu prevede pentru personalul de cercetare-dezvoltare posibilitatea de a se pensiona mai înainte de împlinirea vârstei de 65 de ani, la cerere, în condițiile prevăzute de Legea nr. 263/2010 *privind sistemul unitar de pensii publice*, nu se poate susține că soluția legislativă este de natură să le confere acestora un regim mai favorabil, ci dimpotrivă.

Față de argumentele expuse mai sus și având în vedere competența legislativă exclusivă a Parlamentului, vă solicităm reexaminarea Legii pentru completarea Legii nr. 319/2003 privind Statutul personalului de cercetare-dezvoltare.

**PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS WERNER IOHANNIS**